

Nej, saa maa jeg prise den højtærede Konseilspræsident, det er da en Mand, man kan tale med, han tog mig da alvorligt, han kunde blive vred paa mig, det maa forholdsvis smigre mig. Jeg kan sige til den højtærede Konseilspræsident, at det var ikke med Hensigt, at jeg sagde ham et Sandhedens Ord paa hans Jubilæumsdag; jeg havde ikke særlig udvalgt den Dag til at sige ham, hvad jeg efter Omstændighederne var nødt til at sige ham, og jeg kunde saamænd godt have ønsket, at han skulde have tilbragt sin Jubilæumsdag fuldkommen idyllisk. Paa saadan en Dag siges der en næsten kun Komplimenter; der kan være nogen Sandhed i dem, i Regelen er det overdrevent venligt, hvad der siges paa en saadan Jubilæumsdag, og saa skurrer det naturligvis, naar der kommer rene og skære Sandhedsord. Men jeg maatte nu sige det ved denne Løjlighed, og da den tilfældigt faldt paa Jubilæumsdagen, maa den højtærede Konseilspræsident altsaa tilgive mig, at de Ord netop faldt paa denne Dag. I Anledning af, hvad den højtærede Konseilspræsident sagde til mig i Dag, skal jeg kun bemærke, at hvis en Dreng under 18 Aar havde citeret, saadan som Konseilspræsidenten citerede eller gengav det Citat, jeg havde ført frem her i Tinget, saa vilde jeg have sagt: Ak, saa ung og allerede saa fordærvet, og saa have Haab om, at den vedkommende paa Grund af sin Ungdom kunde forbedre sig. Men naar det er Danmarks Konseilspræsident, der har citeret paa den af mig angivne Maade, maa jeg sige, at det smerter mig. Men jeg maa tilføje, at naar det er det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der har gjort det, saa finder jeg det kun ganske naturligt, og det ærede Medlem tager ogsaa fejl, naar han siger, at saa haardt, som jeg havde behandlet ham ved denne Løjlighed, var han ellers ikke bleven behandlet af noget Medlem. Netop i en lignende Anledning har Hørup i Dagene omkring den 17. Oktober maattet behandle det ærede Medlem. Han gav ham da en Behandling, som sluttede med de Ord: „Ja, nu skal jeg ikke beskæftige det høje Ting mere med det ærede Medlem fra Assens, nu tror jeg, han kan hjælpe sig“. Det ærede Medlem fra Assens har hjulpet

sig en Tid, men nu citerede han igen paa samme Maade som i 1891, og derfor blev det nødvendigt for mig at henvende de Ord til den højtærede Konseilspræsident, som jeg har brugt.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Indenrigsminister. Han var saa krænket over, at jeg havde sagt, at der gik Drikkeri i Svang ved Skytteforeningernes Øvelser eller Skydninger, og han sagde, at jeg kendte ikke det mindste til det; jeg talte om. Jeg maa dog sige, jeg kan gennem Udskrifter af Forhørsprotokoller dokumentere, at ved saadanne Skydninger — om det er Præmieskydninger eller Skydeøvelser, skal jeg ikke kunne oplyse noget om —, men ved en af de Sammenkomster, hvor Skytteforeningerne holde Skydninger, og hvor det begynder med, at der skydes af en Snes Mennesker, og derefter forsættes med Fællesspisning og Bal, er der blevet konsumeret 900 halve Bajere foruden utallige smaa sorte. Og dette er ikke noget, som jeg ved von Hören-Sagen, men noget, som er retslig konstateret, og som jeg kan bevise gennem Udskrifter af de paagældende Retsprotokoller. Men jeg begriber heller ikke, ud fra hvilket Synspunkt man kan gøre Indvendinger mod et Krav om, at det ikke, hvor unge Mennesker komme sammen med Bøsse i Haand og Kugler og Krudt for at øve sig i Skydning, skal være tilladt at servere Spiritus, i alt Fald ikke, naar disse Øvelser foretages med Statstilskud. Om det er ved Præmieskydninger, eller hvilken Art Skydeøvelser det nu er, at dette Drikkeri gaar i Svang, kan i og for sig være ligegyldigt. Der er Medlemmer af dette Ting, der have sagt mig, at paa de Egne, hvor de høre hjemme, finder Servering af Spiritus ikke Sted, hvor Skytterne komme sammen for at skyde. Kan man undvære det i vidtstrakte Egne af vort Land, maa det vel kunne undværes overalt. Derfor synes jeg, det er velbegrundet, at man siger, at naar Staten giver et stort Tilskud, for at de unge Mennesker kunne komme sammen og foretage Skydeøvelser, er det ikke mere end rimeligt, at man som Betingelse stiller, at de paagældende Skytteforeninger skulle drage Omsorg for, at der ikke serveres Spiritus under Skydeøvelser eller Præmie-